ఘటన

సంధ్యా సమయం.

సూర్యుడు విశ్రమించే తరుణం

వెలుగు చీకటిని పిలిచేవేళ.

మెటర్నిటీ హాస్పిటల్‌లో. 'డి' వార్డులో ఏడో నంబర్ బెడ్‌మీద నీరసంగా పడుకుని వున్న రాజవంశిమీద పడుతున్నాయి సూర్య కిరణాలు. లాలనగా ఎదురుగా ఆ కిటికీ లోంచి కనబడుతున్న, అస్తమిస్తున్న ఎర్రటి సూర్యబింబాన్ని పరికిస్తోంది రాజవంశి అన్య మనస్కంగా.

మంచం ప్రక్కనేవున్న ము కాళ్ళ చెక్కస్టూల్ మీద కూర్చునివున్న ఆరేళ్ళ బాబు- రాజవంశి కొడుకు. దిక్కుమొహం వేసి తల్లి వంక చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

తన రక్తాన్ని. తన వూపిరిని పంచుకుని పుట్టిన కొడుకువంక చూసింది రాజవంశి. పక్క మీద, దిండుకింద దాచివుంచిన చిన్న హేండ్ బేగ్ తీసి, దాంట్లో మిగిలివున్న రెండు పది పైసల బిళ్ళలుతీసి. కొడుకుకు అందించి అన్నది రాజవంశి.

"కన్నా. పొద్దున తెచ్చిన బన్ రొట్టె లాంటిది తీసుకురారా."

తలవూపి, స్టూల్‌మీదనుంచి దిగుతూ అడిగాడు తల్లిని బాబు.

"ఆకలేస్తోందామ్మా?"

"రోడ్డు చూసుకుని దాటు. బళ్ళు అడ్డంగా పరిగెత్తక. త్వరగా రా."

కొడుకు ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పకుండా, కొడుకుని హెచ్చరించింది రాజవంశి

రెండు ప్రక్కలా తెల్లటి రంగు పూసిన మంచాలమీద పడుకునివున్న స్త్రీలని చూస్తూ, 'డి' వార్డులోంచి బయటకి నడిచాడు రాజవంశి కొడుకు.

రాజవంశి లేచి దిండు సద్దుకుని దానికి ఆనుకుని కూర్చుంది. తలప్రక్కకి తిప్పి పక్క మంచంవైపు చూసింది. ఆ పక్క మంచంలో పడుకునివున్న ఆమెకి పంతొమ్మిదిలోపే వుంటుంది వయసు. విందు నెలలు స్టూల్ దగ్గరకి జరుపుకుని, కబుర్లు చెప్తున్నాడు ఆమె భర్త. చిన్నవాడే. అదృష్టం. బ్రతిమాలించుకుని తింటోంది ఏపిల్ ముక్కలు.

రాజవంశి కళ్ళు సగం తిని వదిలేసిన వాళ్ళ బ్రెడ్ ముక్కమీద పడ్డాయి. ఉదయంనుంచి తినకుండా అలాగే వదిలేసింది. రేపటికి ఎండి పోయిపోతుంది. పారేస్తారు. కుక్కకి వేసేస్తారేమో? అడిగితే?

"మీ చేతులతో తినడం ఇదే ఆఖరి సార యితే?" ఆ అమ్మాయి.

"అదుగో. అలా పిచ్చిపిచ్చిగా మాట్లాడితే నాకు మండుతుంది" ఆ భర్త కోపం.

కిలకిలా నవ్వింది ఆ అమ్మాయి. 'తన భర్తకి తనంటే ప్రాణం అన్న సంగతి స్పష్ట మయేలా నవ్వింది' అనుకుంది రాజవంశి.

చిన్నగా నిట్టూర్చింది. దిండు సద్దుకుని. మళ్ళీ మంచంమీద పడుకుంది. కళ్ళు మూసు కుంది. ఆలోచించసాగింది. తనుకూడా ఇలాగే అన్నది ఆరోజు. కాని తనకి సమాధానం మరోలా వచ్చింది. ఏరోజు?

చాలా సంవత్సరాల క్రిందట. తనకి అప్పుడు పధ్నాలుగేళ్ళే. చిన్నపిల్ల అప్పుడు తను. ఎవరితో అన్నది? రహీంతో. అవును. రహీం.

రహీం ఇప్పుడు ఎక్కడ వున్నాడో? ఏం చేస్తున్నాడో??

* * *

రాజవంశి తల్లి జ్వరంతో మూలుగుతూ పడుకుని వుంది. సరయిన ఆహారం లేక పోవడంవల్ల వచ్చిన జ్వరం అది. రాజవంశికి జ్వరంలేదు కాని, చెక్కముక్కలైనాసరే, నమిలి మింగియాలన్నంత ఆకలివుందా రోజు.

నాలుగు రోజులనుంచి మంచినీళ్ళతో బ్రతకటంవల్ల నీరసం ఎక్కువవుతోంది. కళ్ళు బైర్లు కమ్ముతున్నాయి. కదిలే శక్తిలేక గోనె పట్టా పరుచుకుని పడుకుని వుంది రాజవంశి. కడుపులో పేగులు అరుస్తున్నాయి.

అలవాటే.

ఆ కాంపౌండ్‌లో ఎవరి నడిగినా గుప్పె డన్నం పెట్టరు ఇక. అడిగి, అడిగి పెట్టించు కుని, పెట్టించుకుని ఆ స్థితి దాటిపోయింది రాజవంశి కుటుంబం. లేదుపొమ్మనిపించుకో వటం ఇష్టం లేక అలాగే పడుకుంది రాజవంశి ఎవరినీ అర్థించకుండా.

కళ్ళ ముందు నల్లటి చీకటి తెరలు కదులుతున్నాయి. ఆ రోజు కూడా సాయం త్రమే. ఎవరో పిలిచారు బయటనుంచి. లేచే శక్తిలేక కదలలేదు రాజవంశి.

"రాజీ. లే."

ఎవరో రాజవంశిని లేపి కూర్చోబెట్టి. నోటికి రొట్టె ముక్క అందించారు. రాజ వంశికి అంతకు ముందెప్పుడూ జీవితంలో ఒక్కసారయినా రొట్టె ముక్క అంత విలువ యినదిగా తోచలేదు.

పదహారేళ్ళ రహీం చిరునవ్వు నవ్వాడు. తెల్లని పలువరుస తళుక్కుమనేలా. చేతులు ఛాతీ మీద కట్టుకుని, దూరంగా నిలబడిన రాజ వంశి రొట్టె తినటం పూర్తయేదాకా చూస్తూ నిల్చుండిపోయాడు.

"నిన్నటినుంచి నువ్వు కనపడకపోతే. ఇది మీకు తెచ్చిద్దామని ప్రయత్నం చేస్తు న్నాను. నాన్న కంట్లో కారం కొట్టి రావడానికి ఇప్పటికికాని కుదరలేదు."

"చాలా బాగా చేసావు డబుల్ రోటీ" మెచ్చుకుంది రాజవంశి.

సిగ్గుతో తల వంచుకుని తన చేతులవంక చూసుకుంటున్న రహీంతో అన్నది రాజవంశి నవ్వుతూ.

"రహీం."

తలెత్తి కృతజ్ఞతతో మెరుస్తున్న రాజ వంశి కళ్ళలోకి చూశాడు రహీం. తన కృత జ్ఞతనంతా మాటల్లో పెట్టింది రాజవంశి. ఆ క్షణంలో తనకోసం ప్రపంచం అంతా దానం చేయగలిగే శక్తికల యోగిలా అనిపించాడు రహీం రాజవంశికి.

"రహీం! మళ్ళీ ఆహారం దొరక్కపోతే నేను చచ్చిపోతే ఎంత బావుంటుంది. ఇదే

మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి

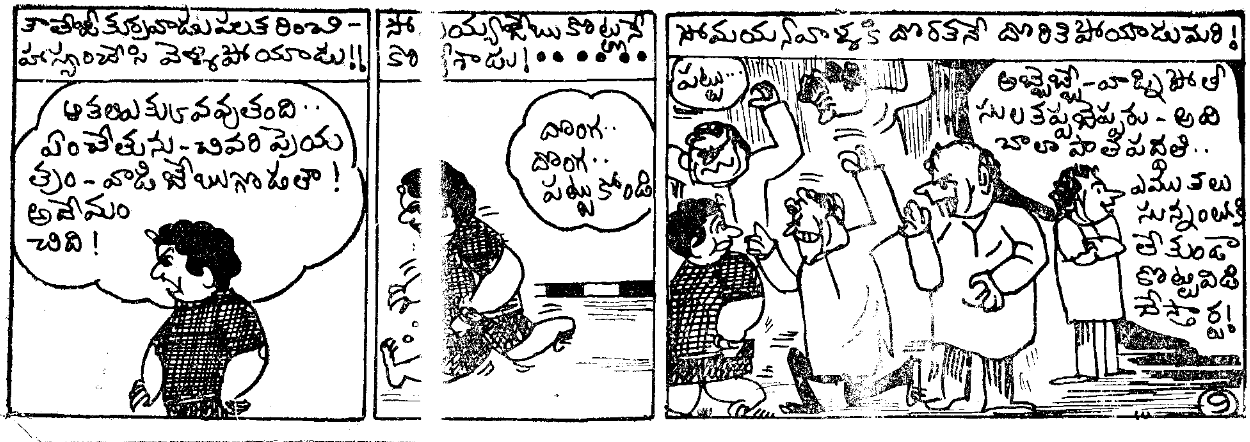

చివరి భోజనం అయితే ఎంత బాగుంటుంది?''

రహీం కళ్ళలో ఆవేదన. రాజవంశీ వయసుకి అర్థంకాని అనురాగం. ఆప్యాయత.

''నేను దగ్గర లేకుండా నీవు చచ్చిపోలేవు.'' అన్నాడు.

రెండు నెలల తర్వాత రాజవంశీ కుటుంబము నిజామాబాద్‌లోని ఆ పెంకుటింటిని ఖాళీ చేసేసింది.... చేయాల్సి వచ్చింది.

* * *

''బస్ లేదుటమ్మా. అయిపోయిందిట. డబుల్ రొట్టె ఏభై పైసలట.'' వుత్త చేతులలో తిరిగి వచ్చాడు రాజవంశీ కొడుకు.

''పోన్లే.''

''డాక్టర్ వస్తున్నారు. విజిటర్స్ అంతా బయటకు వెళ్ళాలి'' హెడ్ నర్స్ గట్టిగా చెప్పింది, వార్డులోని రోగుల తాలూకు పేషెంట్లని వుద్దేశించి.

''ఈ డాక్టర్ కిదో వింత ఆచారం. పేషెంట్లని చూసేటప్పుడు ఎవరినీ దగ్గర వుండనివ్వడు'' ఆ అమ్మాయి సణుగుడు.

''డాక్టర్ వెళ్ళాక వస్తా మళ్ళీ. పొద్దున్న సంగతి డాక్టర్‌తో చెప్పు'' భర్త సమాధానం.

రాజవంశీ డాక్టర్‌కి చెప్పాలనుకుంది రెండు రోజుల నుంచి కడుపులో పోట్లు వస్తున్న సంగతి. అవి కానుపు రాబోయే ముందు వచ్చే నొప్పులు కావు.

పోట్లు.

కడుపులో పిండం కదులుతున్న సూచనలేమీ అనిపించటం లేదు రాజవంశీకి. అందుకే భయంగా వుంది. కాని డాక్టర్ ఎక్కువసేపు వుండదు.

టక టక బూట్లు చప్పుడు చేసుకుంటూ వచ్చాడు డాక్టర్ లోపలికి. వరాసరి 36 బెడ్ ంబర్ దగ్గరకి వెళ్ళి, చార్ట్‌ని తిరగేసి, ఆ షెంటుని చూశాడు. తర్వాత మరో అయిదుగురిని చూసి, వచ్చినంత వేగంగా వెళ్ళియాడు. మరో రెండు హాస్పిటల్స్‌లో షెంట్లని కూడా చూడాలి ఆ డాక్టర్. ఆ క్టర్‌కి కొందరు డబ్బు అందిస్తూండటం ూసిన రాజవంశీ ఎప్పుడో అనుకుంది తన గ్గరకి రాడని. ఆ డాక్టరంటే జుగుప్స కూడా ిగింది రాజవంశీకి. నర్సు నడిగింది రాజ ంశీ వద్దనుకుంటూనే.

''డాక్టర్‌కి చెప్పలేదా?''

నర్సు రాజవంశీ మొహంలోకి విరసనగా ూసి, సమాధానం ఇవ్వకుండా ఓ బెడ్ వైపు ిచింది. ఇంకోసారి ఆ పోట్లు వస్తే తట్టుకోక చచ్చిపోతానేమోనన్న భయం వేసింది జవంశీకి చచ్చిపోతేనే మంచిదనిపించింది ంటనే.

మరణం. చిన్నగా నవ్వుకుంది.

''మరణం ఎన్నడూ దేనికీ పరిష్కారం ాదు'' అన్న రాజమన్నార్-డాక్టర్ రాజమన్నార్-ఇప్పుడిక్కడి వుంటే తననంత తేలిగా చావనిస్తాడా?

రాజమన్నార్.

ఎక్కడున్నాడు? ఎలా వున్నాడు?

* * *

నుదుటి మీద చల్లటి స్పర్శ తగిలింది.

''ఎలా వుంది వంశీ?''

కళ్ళు విప్పి చూస్తే ప్రక్కన కూర్చుని ాస్తున్న రాజమన్నార్. ధైర్యం చెప్తుట్లుగా చూస్తున్న చూపులు.

''మీ పెదనాన్న చూస్తే చంపేస్తాడు మనిరినీ. అయినా నువ్వెందుకు వచ్చావ్?'' రాజవంశీ అడిగింది రాజమన్నార్‌ని.

''ఆయన డిస్పెన్సరీకి వెళ్ళిపోయారు. మందు తాగావా లేదా?''

''తాగాను. ఇంక చేసేందుకు వేరే పనేం లేదుగా మరి.''

''నీ వళ్ళు బాగా వేడిగా వుంది.''

''మీ పెదనాన్న చెప్పలా? విషజ్వరంట ఇది. వెళ్ళు రాజా నా దగ్గర కూచుంటే నీకూ....''

''నాకు భయంలేదు వంశీ.''

''కాని నాకు భయం.''

''చలి తగ్గిందా?''

''నవ్వొస్తోంది. పనిమనిషిని ఇలా అడక్కూడదు. యజమానులు మీరంతా.''

''అంతేకాదు. నీ కెవరూ లేరు. నాకు నువ్వే....''

''ఆగావే?....''

''మరో రెండేళ్ళలో నేనుకూడా డాక్టరయి, ప్రాక్టీస్ పెట్టాక అప్పుడు పూర్తి చేస్తాను.''

''ఈ లోపల మీ పెదనాన్నకి నా వల్ల దహనం ఖర్చులు అవకుండా వుంటే.''

''వంశీ, నీలో ఆ నైరాశ్యం నాకు నచ్చదని ఎన్నోసార్లు చెప్పాను.''

''నేనెలా పెరిగానో కూడా మీకు అన్నిసార్లూ చెప్పాను.''

''మరణం ఎన్నడూ, దేనికీ పరిష్కారం కాదు.''

''ఎందుకు కాదు.''

''అయినా నిన్నంత తేలికగా చావనిస్తానా? నే నెవరో తెలుసా? ఇప్పుడు సెవెన్‌టీఫైవ్ పర్సెంటు డాక్టరు.''

నాలుగు నెలల తర్వాత రాజమన్నార్ పెద

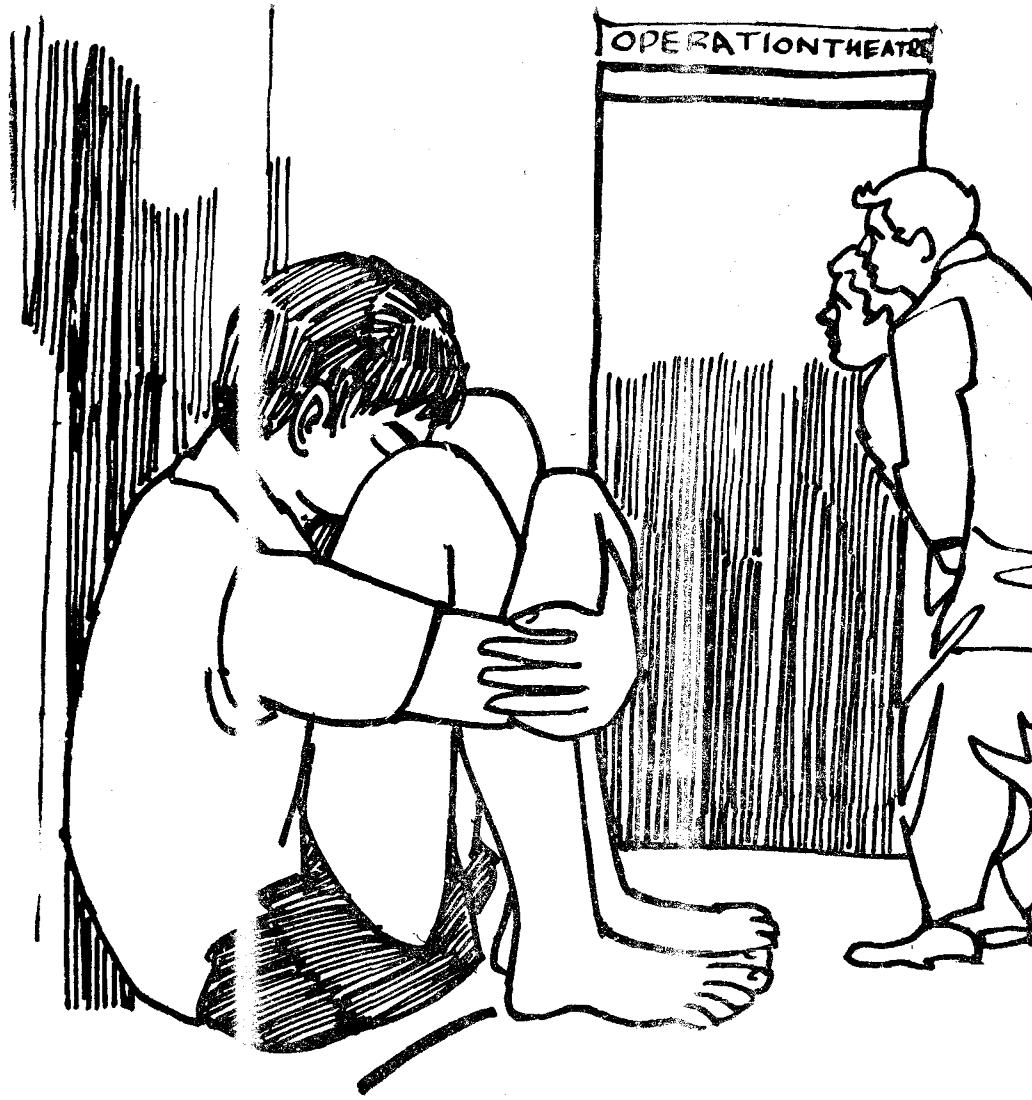

వాన్న, రాజవంశిని పనిలోంచి తీసే , అరవై ఏళ్ళ ముసలావిడని పనికి కుదిర్చాడు. రాజవంశి మళ్ళీ ఎప్పుడూ రాజమన్నార్‌నిగానీ, గుంటూరునిగానీ చూడలేదు.

*   *   *

"బెడ్ నంబర్ ఇరవై .... స్ట్రెచర్.... క్విక్....బ్లడ్ గ్రూప్ ఏ....రెడీ" వార్డులో అకస్మాత్తుగా హడావిడి.

రాజవంశి చూస్తూండగానే, ఇరవై నంబర్ బెడ్‌మీది పేషెంటుని స్ట్రెచర్‌లో తీసుకెళ్లారు. స్ట్రెచర్ ప్రక్కన ఆ అమ్మాయి భర్త నడుస్తున్నాడు ఆదుర్దాగా. రాజవంశి గుర్తుపట్టింది ఆ అమ్మాయి భర్తని. ఎక్కడ చూసిందో గుర్తుకువచ్చింది చూడగానే.

ఆ రోజు హాస్పిటల్లో....

చాలా సంవత్సరాలక్రితం.

డబ్బుకోసం హాస్పిటల్‌కి వెళ్ళింది. తన రక్తం అమ్మి, డబ్బు సంపాదించుకోడానికి వెళ్ళింది. రక్తం అమ్మి, డబ్బు తీసుకున్నాక ఓ నర్స్ చెప్పింది. తను దానం చేసిన రక్తాన్ని ఓ పేషెంటుకి ఎక్కించామని, అతను తనని ఓసారి చూడగోరుతున్నాడని. వెళ్లింది చూట్టానికి. చూసింది పద్మనాభం వంటినిండా బేండేజ్‌లతో పడుకుని వున్నాడు నీరసంగా. సమయానికి వచ్చి తన ప్రాణాన్ని కాపాడినందుకు థాంక్సు చెప్పాడు. తన ఎడ్రస్ చెప్పి. "ఎప్పుడయినా ఏదైనా అవసరం వస్తే వచ్చి నిరభ్యంతరంగా తీసుకెళ్ళొచ్చు. రావడం ఇష్టంలేకపోతే, వుత్తరం వ్రాస్తే మని ఆర్డర్ చేస్తాను" అన్నాడు పద్మనాభం.

తను వుత్తరం వ్రాద్దామనుకుంది కాని. పద్మనాభం చిరునామా పోయిందన్న సంగతి డబ్బు అవసరం వచ్చేదాకా తెలియలేదు.

పద్మనాభం దాటిపోయాడు రాజవంశి పిలుపుని అందుకోకుండా. ఖంగారుగా వున్నాడు. నెమ్మదిగా అడగచ్చు తర్వాత. అసలు తనని ఇంతకాలం గుర్తుపెట్టుకొని వుంటాడా?

ఆఖరిదశలో వున్న సూర్యబింబాన్ని చూస్తూ కూర్చుంది రాజవంశి. తల్లి ముఖం మీద పడుతున్న బంగారం రంగు సూర్యకాంతిని చూస్తున్నాడు రాజవంశి కొడుకు. మనసు మాత్రం ప్రక్క బెడ్ మీద పడుకున్న అమ్మాయి వదిలి వెళ్ళిన ఏపిల్ పండుమీద వుంది.

ఇంక సూర్యుడు అస్తమించడానికి పది నిమిషాలయినా లేదు.

*　　*　　*

రాజవంశి చుట్టూ చేరారు నలుగురయిదుగురు విజిటర్స్. రాజవంశి అరుపులు విని. తల్లి కాళ్ళు పట్టుకుని ఏడుస్తున్నాడు రాజవంశి కొడుకు బిగ్గరగా. రాజవంశి రొప్పుతూ, మూలుగుతూ, బాధగా అరుస్తోంది పక్కమీద మెలికలు తిరిగిపోతూ.

హెడ్‌నర్స్ రాకలో ఆతృత లేదు, విసుగు తప్ప.

"ఏం జరిగింది?" అడిగింది నిర్లిప్తంగా.

"కడుపులో నొప్పి."

"వస్తానుండు ఇప్పుడే."

స్ట్రెచర్‌తో వచ్చింది, మరో ముగ్గురు నర్సులతో. స్ట్రెచర్‌మీదకి చేర్చారు రాజవంశిని.

"అమ్మా-అమ్మా" ఏడుస్తున్నాడు రాజవంశి కొడుకు.

"ఏం కాదులే. అవతలకి జరుగు"

తెల్లటి యూనిఫాంలోని, తెల్లటి చర్మం లోపలవుండే గుండె తెలుపుకాదు. కరకు. నలుపు.

"మీ నాన్న ఏరి బాబు?" ప్రశ్న.

"నాల్నెల్లక్రితం చచ్చిపోయారు" జవాబు.

తెల్లటి సీలింగ్. తిరుగుతున్న పంకాలు, ...గుతున్న ట్యూబ్‌లైట్లు... వార్నిష్ చేసిన ...పులు. తెల్లరంగుతో బోర్డుమీద అక్ష...— 'లేబర్ రూమ్-'

ఆ బోర్డుకి పైన, గోడమీద వున్న బొమ్మ! ...క్కటి బంగారు రంగు ఫ్రేమ్‌లో అందంగా ...చబడ్డ ఫోటోగ్రాఫ్!! ఇక్కడి కెలా ...చ్చింది!!!

'అది విష్ణుకాంత్‌ది' అనుకుంది రాజవంశి ...ని లేబర్ రూమ్‌లోకి చేరుస్తూంటే.

*　　*　　*

"రాజవంశీదేవిగారు."

"........"

"ఓ రాజవంశీ దేవిగారు."

"ఓయ్."

"ఏం చేస్తున్నారు దేవిగారు?"

"కనబడటంలా?"

"సాయంత్రందాకా రారు అమ్మా,నాన్నా"

"మిస్టర్ విష్ణు కాంత్. మీరు దయచేసి ...ద్దిగా ఫేక్టరీ కెళ్ళటం మంచిది."

"ఇలాంటి అవకాశం మనకి మళ్ళీరాదు."

"వెళ్ళండి దయచేసి ప్లీజ్."

"లక్షలకి లక్షలు ఖరీదుచేసే ఆఫేక్టరీ నాకు, నీకన్నా ఎక్కువ కాదు. అయినా మేనేజర్ వున్నాడుగా. ఓ రోజు వెళ్ళకపోతే కొంప మునగదు లెండి."

"మరీ జాగ్రత్తగా మరోసారి ఆలోచించుకోండి. ఎంత పేదరాల్నంటే, కనీసం వుండటానికి ఇల్లయినా లేదు. మీ నాన్న ఉద్యోగంలోంచి తీసేస్తే, 'రేపు' అనేది 'రూఢి' వుండదు నాకు."

"రేపు కెప్పుడూ రూపు లేదు. అయినా, ఈ విష్ణుకాంత్ అనే బానిస గుండెలో మీరు ఇల్లు కట్టేసుకున్నారెప్పుడో."

"అబద్ధం అంటాను."

"చీల్చి చూసుకోవచ్చంటాను."

"చేతకాదంటాను."

"చచ్చిపోయేదాకా—అన్ టు డెత్—కలసి జీవిస్తానని బాస చేస్తున్నాను."

"నమ్మనంటాను."

అరగంట తర్వాత, ఇరవైనాలుగేళ్ళ రాజవంశి మొగాడి మాటల్లో పడి మోసపోయింది.

Happy Deepavali Greetings

use Always

ALANKAR BRAND COFFEE

For health and happiness

★

Manufacturers :

ALANKAR COFFEE & FANCY STORES

Besant Road ; Governorpet

VIJAYAWADA - 2.

PROP : I. SUBBA RAO

"రాజవంశీదేవి! చూస్తూంది. నీకు తాజ్ మహల్‌లాంటి భవనం కట్టిస్తాను. నీ జీవితం నా జీవితం దాంట్లోనే అంతమవుతాయి.

రాజవంశీ మోసపోయింది. కాదు. మోసగింపబడింది. కాకినాడలో సముద్రం దాకా వెళ్ళింది ఆరు నెలల తర్వాత. కాని తెగించలేకపోయింది.

* * *

"డాక్టర్. సీరియస్ కేస్. లేబర్‌రూంలో వుంది."

"ఎంత?"

"ఇరవై ఏడో నంబర్ బెడ్. సిజేరియన్ కేస్. స్టిల్ బార్న్ అనుకుంటాను."

"బెడ్ నంబర్ ఇరవై ఇంకా అర్జెంట్ నన్ను డిస్టర్బ్ చేయకింక."

"యస్ డాక్టర్."

"ఇంకో సంగతి. ఇవాళ కాంత్ వస్తానని చెప్పాడు. రాగానే, నేనొచ్చేదాకా వుండమను."

"యస్ డాక్టర్."

ఆపరేషన్ థియేటర్‌లోకి వెళ్ళిపోయాడు డాక్టర్. నర్స్ మూసివున్న లేబర్ రూం తలుపువంక చూసింది ఓ సారి. తలుపుదాకా వెళ్ళి, తెరవబోయి, మళ్ళీ ఆ ప్రయత్నం విరమించుకుని వార్డులోకి వెళ్ళింది.

ఆ లేబర్ రూం తలుపు ముందు మాత్రం బితుకుబితుకుమంటూ చూస్తూ నిల్చుని వున్నాడు ఆరేళ్ల రాజవంశీ కొడుకు, కన్నీళ్లు నిండిన కళ్ళతో. పావుగంటదాకా అలా నిల్చునే వుండిపోయాడు చూస్తూ. హడావిడిగా తిరిగే నర్సులు, దూరంగా వినిపిస్తున్న కారు హారన్ చప్పుళ్లు. పావుగంట తర్వాత ఇక తన దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేకపోయాడు.

నేలమీద కూర్చుని, మోకాళ్ల లోకి తల వంచుకుని మెల్లిగా ఏడవటం ప్రారంభించాడు.

* * *

హెడ్ నర్స్ రహీంని చూసి చిన్నగా నవ్వింది. గౌను జేబులోంచి పర్స్ తీసి రెండు పది రూపాయల కాగితాలు అందించి అన్నది.

"నీ రొట్టెలు ఈ మధ్య బావుండటంలేదు రహీం. వార్డులో పేషెంట్లు 'మోడ్రన్ బ్రెడ్' దొరికితేనే తెప్పించమంటున్నారు."

"కమీషన్ చాలదని సూటిగా చెప్పచ్చుగా" చిరుకోపంతో అన్నాడు రహీం.

"దాని సంగతలా వుంచు. నే చెప్పింది నిజం."

"హలో నర్స్. డాక్టర్ ఎక్కడ?" విష్ణుకాంత్ హడావిడిగా వచ్చాడు.

"రండి సార్. ఆపరేషన్ థియేటర్‌లో వున్నారు. మీరొస్తే మిమ్మల్ని ఎలాగయినా ఆపమని చెప్పారు. మీతో అర్జెంటుగా మాట్లాడాలిట."

"నేను ఈవెనింగ్ ఫ్లైట్ పట్టుకోవాలి. ఫోన్‌చేస్తే బేడ్ వెదర్‌వల్ల గంటలేటని చెప్తే ఇటు వచ్చాను" చేతిగడియారంవంక చూసుకుని చెప్పాడు విష్ణుకాంత్; లేబర్ రూమ్ గది తలుపుమీద వున్న తన ఫొటోగ్రాఫ్‌వంక తృప్తిగా చూసుకున్నాడు. 'లేబర్ రూమ్ డొనేటెడ్ బై విష్ణుకాంత్, ఇండస్ట్రియలిస్ట్' అని వ్రాసి వుంది అక్కడ.

"నర్స్. ఆపరేషన్ జరుగుతోందా?"

హైదరాబాద్ కేంద్ర చేనేత సహకార సంఘం లిమిటెడ్

దసరా & దీపావళి పండుగలకు ప్రత్యేక రిబేటు

రూ 1కి 10 పైసలు తగ్గింపు యివ్వబడును

"హైకో - ఫ్యాబ్రిక్స్"

మా ఎంపోరియంలో కుటుంబములో ప్రతి ఒక్కరికీ నచ్చే చక్కని వస్త్రాలను ఇంధ్ర ధనుస్సు రంగులన్నిటినీ మరిపించి, మురిపించే వాటిని, మీరు ఎంచుకొనే గద్వాల, పోచంపల్లి, సిద్దిపేట, కొత్తపల్లి, ఉప్పాడ, గుంటూరు మరియు బందరు చీరెలు, యివిగాక బెడ్‌షీట్సు, ధోవతుల టవల్స్, లుంగీలు, జంపకానాలు, నవ్వార్ మరియు దోమతెరలు నిత్యజీవితావసరాలకు ఆధునిక రీతులకు మీ అభిరుచులకు తగిన మన్నికయిన వస్త్రాలు మీకు సరసమైన ధరకు లభించును.

మీ సంతృప్తే చేనేత పరిశ్రమాభివృద్ధికి రక్ష.
మా విక్రయశాలను సందర్శించ ప్రార్థన.

హైకో ఫ్యాబ్రిక్స్
63, ఉస్మాన్ రోడ్, టి. నగర్,
మద్రాసు-17. ఫోన్: 445965

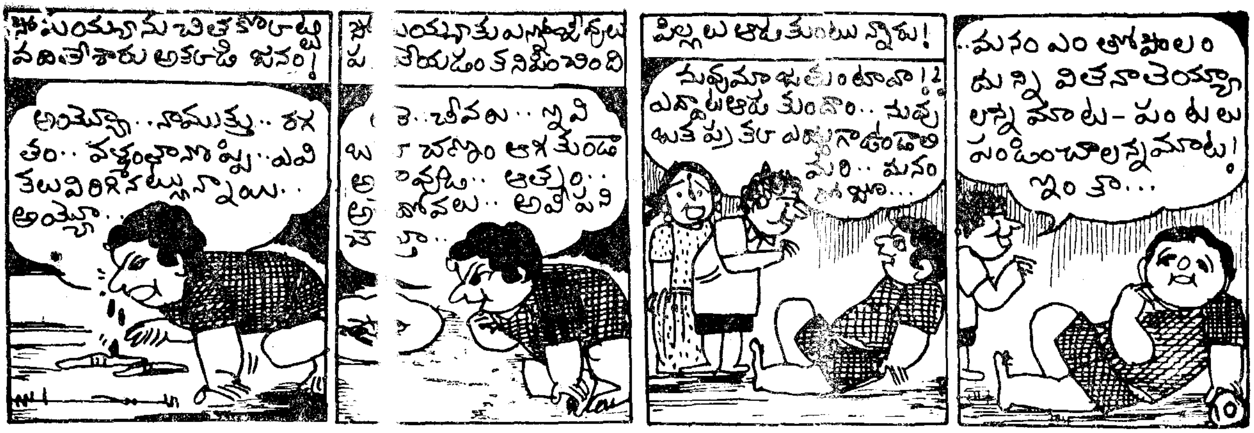

పద్మనాభం ఆతృతగా అడిగాడు.

అవునన్నట్లుగా తలవూపింది.

"మరేం ప్రమాదం లేదుకదా"

"ఉహూ."

"ఆ కుర్రాడెవరో ఏడుస్తున్నాడు?" మొదటిసారిగా రాజవంశి కొడుకుని చూసి అన్నాడు రహీం.

రహీంతోపాటు నర్స్, పద్మనాభం, విష్ణుకాంత్ చూసారు కూర్చుని నెమ్మదిగా వెక్కి, వెక్కి ఏడుస్తున్న రాజవంశి కొడుకుని.

"ఏం బాబూ? దేనికి ఏడుస్తున్నావ్?" అడిగాడు రహీం అతన్ని.

రాజవంశి కొడుకు తలెత్తి చూసాడు. అంత మంది తనవంక వింతగా చూడటం గమనించి, కొద్దిగా సిగ్గుపడుతూ లేచాడు వెంటనే.

"నీ పేరేమిటి బాబూ?" అడిగాడు విష్ణుకాంత్ ఆసక్తిగా.

"కన్నా" చెప్పాడు.

"ఇదివరకు నన్నెప్పుడయినా చూసావా?" అడిగాడు. "నిన్నెక్కడో చూసినట్లుగావుంది?"

తల అడ్డంగా తిప్పాడు కన్నా.

"దేనికి ఏడుస్తున్నావ్?" పద్మనాభం అడిగాడు.

"మా అమ్మ" అని ఆగి లేబర్ రూం వైపు చెయ్యి చూపించాడు.

"లోపల వుందా?"

"అవును."

"అయితే దేనికి ఏడుస్తున్నావ్?"

"నాకు భయంవేసి."

"దేనికి?" నవ్వుతూ అడిగాడు రహీం.

"చచ్చిపోయిందేమోనని."

"ఛ. బ్రతికేవుంది" నర్స్ అన్నదిచప్పున.

"హలో కాంత్" ఆపరేషన్ గదిలోంచి బయటకి వచ్చిన డాక్టర్ రాజమన్నార్ చెయ్యి చాపుతూ అన్నాడు సంతోషంగా.

"హలో రాజా."

"ఎలావుంది మా ఆవిడకి?" అడిగాడు పద్మనాభం ఆతృతగా డాక్టర్ రాజమన్నార్‌ని.

"మేల్ చైల్డ్. ఇద్దరూ ఆరోగ్యంగా వున్నారు. కంగ్రాట్స్."

"థాంక్స్ డాక్టర్."

"ఏమిటి? ఈ కుర్రాడెవరు? దేనికి ఏడుస్తున్నాడు?" అడిగాడు డాక్టర్ రాజమన్నార్ నర్సుని.

"ఇందాక చెప్పానే. ఆ కేసు."

"ఓహో" అన్నాడు లేబర్ రూంవైపు ఓసారి చూసి.

"ఒక సెకండ్ డాక్టర్" అని నర్సు లేబర్ రూం తలుపు తెరచుకుని లోపలికి వెళ్ళింది.

"పదండి. మీతో మాట్లాడాలి. 'వరల్డ్ హెల్త్ ఆర్గనైజేషన్' ద్వారా కెనడానుంచి కొంత ఎక్విప్‌మెంట్ సంపాదించాలి మనం. దానికి మీ సహకారం ఎంతయినా అవసరం."

"ష్యూర్. ష్యూర్" అన్నాడు విష్ణుకాంత్ గర్వంగా పైె సర్దుకుని.

డాక్టర్ రాజమన్నార్, విష్ణుకాంత్ డాక్టర్ గదివైపు అడుగులు వేసారు.

రహీం ఆరోజు కలెక్షన్ ఇరవై రూపాయలతో, బయటేవున్న బేకరీవైపు నడిచాడు నిశ్చింతగా.

పద్మనాభం ఆపరేషన్ థియేటర్‌వైపు పరిగెత్తాడు తన కొడుకుని చూసుకోడానికి.

రాజవంశి ఆరేళ్ళ కొడుకు కన్నా, మళ్ళీ నేల మీద కూర్చుని ఏడవసాగాడు, దిక్కుమొహం వేసి. నర్సు ఖంగారుగా బయటకి వచ్చింది.

చీకటి వెలుగు పిలుపుని అందుకుందిబయట.

★

సెక్స్ బలహీనతల [illegible] ఆయుర్వేదంలో

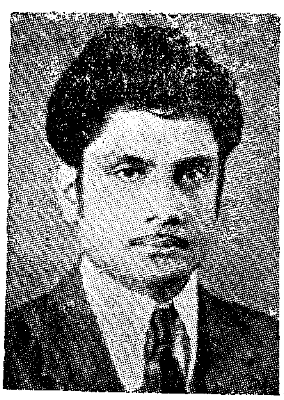

రస[illegible]మున, వాజీకరణ చికిత్సలు అద్భుతమైన [illegible]లితాల నిస్తాయి. విద్యావంతులైన ఆయు[illegible]ద వైద్యులద్వారా సెక్స్ బలహీనతలకు [illegible]త్సపొంది దాంపత్య జీవితం ఆనందమయం చేసుకోండి. పోస్టు ద్వారా కూడా చికిత్స [illegible]ందవచ్చును. డా॥పి. వి. కె. రావ్B.A. సెక్స్‌స[illegible]షలిస్ట్ వైద్య విద్వాన్-వైద్యాచార్య- (ఫోన్: [illegible]00)

రావూస్ క్లినిక్ - [illegible]. బి. రోడ్, తెనాలి.